

طراحی فضای شهری دوستدار کودک (نمونه موردی: محله چای کنار شهر انگوت)

اسلام کرمی^۱، مهپاره هاشمی اسمعیلی کندی^۲

^۱ عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد واحد اردبیل

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل

چکیده

مناسب‌سازی محیط شهری برای کودکان به‌عنوان نسل‌های آینده از ضروریات مباحثی از جمله توسعه پایدار می‌باشد. بررسی‌ها نشان می‌دهد کودکان به سبب محدودیت‌های فیزیکی و روانی خود تأثیرپذیری عمیق‌تری از محیط داشته و در عوض تأثیرگذاری کمتری بر محیط دارند و لذا بیش از سایر اقشار جامعه به اجبار، تابع شرایط محیطی هستند. پژوهش حاضر به روش توصیفی-تحلیلی با هدف تلطیف و مناسب‌سازی محیط شهری برای کودکان به طراحی فضای شهری دوستدار کودک در محله چای کنار شهر انگوت پرداخته است. با بررسی نظریات هفت معیار ایمنی و امنیت، کالبدی و فعالیتی، حیات اجتماعی، استخوان‌بندی و ساختار محله، دسترسی، پیوند با طبیعت، تاریخ، فرهنگ، هویت جمعی و خوانایی به‌عنوان مؤلفه‌های اصلی مناسب‌سازی محیط برای کودکان استخراج شد. در ادامه با حضور در محله چای کنار به لیست نقاط قوت، ضعف، فرصت‌ها و تهدیدات در قالب ماتریس (SWOT) پرداخته شده و با توجه داده‌های حاصل از ۸۲ پرسشنامه‌ی کارشناسان امور شهری در قالب تکنیک ارزیابی و اقدام استراتژیک (SPACE) وضع محافظه‌کارانه محدودده با توجه به حالات استراتژیک پدیدار گشت. از سویی نیز با بررسی ۳۰ نقاشی کودکان محله (وضع موجود و وضع مطلوب) به ویژگی‌های مشترک و نیازهای آن‌ها با اولویت فضاهای فراغتی پی بردیم. درنهایت راهبردهایی جهت برون‌رفت از وضع موجود ارائه گردید.

واژه‌های کلیدی: فضای شهری، دوستدار کودک، SWOT، SPACE.

مطالعات جغرافیا، عمران و مدیریت شهری

دوره ۴، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۷، صفحات ۱۷۱-۱۴۶